

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 28. června 2024 v trestní věci vedené proti [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] odsouzenému pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písmena a), odst. 3 písmena c) tr. zákoníku, stížnost zmocněnce poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] JUDr. Jiřího Nováka, advokáta se sídlem Na Strži 2102/61a, 140 00 Praha 4-Nusle, proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. května 2024, č. j. 4 T 4/2023-929 a rozhodl

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu se napadené usnesení **zrušuje** a znovu se rozhoduje tak, že podle § 151 odst. 3, 6 trestního řádu se zmocněnci poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] **JUDr. Jiřímu Novákovi**, advokátovi se sídlem Na Strži 2102/61a, 140 00 Praha 4-Nusle, stanoví odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši **92 577,10 Kč** včetně DPH.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. října 2023, č. j. 4 T 4/2023-781 coby soudu I. stupně byl [REDAKCE] shledán vinným spácháním zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písmena a), odst. 3 písmena c) tr. zákoníku, za což byl odsouzen dle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 59 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 let a dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl zařazen pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu mu byla dále uložena povinnost nahradit poškozené [REDAKCE] k rukám jejího zmocněnce JUDr. Jiřího Nováka na náhradě nemajetkové újmy částku 2 129 009 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 12. 9. 2023 a na náhradě škody částku 80 499,74 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 12. 9. 2023. Proti shora uvedenému rozsudku podal [REDAKCE] včasné odvolání. V rámci veřejného zasedání konaného dne 26. února 2024 u Vrchního soudu v Praze bylo rozsudkem č. j. 3 To 2/2024-865 z téhož dne rozhodnuto tak, že podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2. tr. řádu byl napadený rozsudek soudu I. stupně zrušen toliko ve výrocích o náhradě nemajetkové újmy a majetkové škody a obž. [REDAKCE] bylo rozhodnutím odvolacího soudu uloženo nahradit poškozené [REDAKCE] k rukám jejího zmocněnce na náhradě nemajetkové újmy ve formě bolestného částku 135 085 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 15. 9. 2023 do zaplacení a ve formě ztížení společenského uplatnění částku 1 993 924 Kč spolu úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 15. 9. 2023 do zaplacení, přičemž na náhradě majetkové škody mu bylo dále uloženo poškozené uhradit 80 499,74 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 15. 9. 2023 do zaplacení. V neposlední řadě byla podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozená [REDAKCE] odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy a majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních, jinak zůstal napadený rozsudek beze změn.
2. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 5. 2024, č. j. 4 T 4/2023-929 (napadené usnesení) byla následně podle § 151 odst. 6 tr. řádu za použití § 151 odst. 2, 3 tr. řádu *per analogiam* přiznána zvolenému zmocněnci JUDr. Jiřímu Novákovi, advokátovi se sídlem v Praze 4 – Nusle,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Na Stráži 2102/61a mimosmluvní odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 47 250,50 Kč, přičemž co do zbytku účtované a nepřiznané částky byl návrh jmenovaného zmocněnce ve výši 189 594,90 Kč zamítnut. V předmětném trestním řízení si dne 20. 12. 2022 poškozená [REDAKCE] na plnou moc zvolila zmocněnce JUDr. Jiřího Nováka. V této souvislosti soud I. stupně odkázal na znění § 51a odst. 2 tr. řádu, dle něžž „poškozený mladší než osmnáct let a zvláště zranitelná oběť podle zákona o obětech trestných činů mají nárok, nejde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně i bez splnění podmínek podle odstavce 1.“ Dle § 151 odst. 3 a odst. 6 tr. řádu má ustanovený zmocněnec poškozeného vůči státu nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů podle zvláštního předpisu, přičemž o odměně a náhradě hotových výdajů rozhodne na návrh zmocněnce orgán činný v trestním řízení, který vedl řízení v době, kdy jmenovanému povinnost zastupovat skončila. Dne 15. 4. 2024 byl doručen soudu I. stupně návrh zmocněnce JUDr. Jiřího Nováka na přiznání mimosmluvní odměny a hotových výdajů za zastupování poškozené v celkové výši 236 845,40 Kč. Ve vyúčtování zmocněnec uvedl, že žádá odměnu per á 17 140 Kč za převzetí obhajoby, sepis uplatnění nároku poškozené od 13. 9. 2023, účast na hlavním líčení dne 13. 9. 2023, 18. 9. 2023 a 31. 10. 2023, dále za sepsanou žádost poškozené o ochranu osobních údajů ze dne 21. 9. 2023, vyjádření k odvolání obžalovaného a za účast u veřejného zasedání konaného u soudu II. stupně dne 26. 2. 2024. V odměně zmocněnce byly zahrnuty náhrady hotových výdajů (režijní paušál), ztráta času a DPH, celkem tak požadovaná částka činila 236 845,40 Kč. Stanovení tarifní hodnoty v rámci nemajetkové újmy učinil soud I. stupně dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, čímž za tarifní hodnotu považuje paušální částku 50 000 Kč, tzn., že výše sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč podle § 7 odst. 5 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů byly vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem přiznány za 10,5 úkonů právní služby. Ve vztahu k požadované ztrátě času u úkonu ze dne 13. 9. 2023, za něž zmocněnec nárokoval částku ve výši 800 Kč, nebyla přiznána ztráta času za jednu půlhodinu, tj. ve výši 100 Kč, jelikož dvacetiminutovou přestávku lze zahrnout do přiznaného úkonu právní služby dle § 14 odst. 4 advokátního tarifu. Za hlavní líčení konané dne 18. 9. 2023 byly přiznány dva úkony právní služby. Vzhledem k tomu, že odpolední úkon trval pouze jednu hodinu, další hodinu lze zahrnout do přiznaného úkonu, a proto byla přiznána pouze náhrada za ztrátu času za dobu od 10.30-12.00 hod., tj. částka 300 Kč. Stejně tak bylo přistoupeno ve vztahu ke konanému hlavnímu líčení dne 31. 10. 2023, které probíhalo v době od 9.00-11.25 hod., 13.45-14.15 hod., což je 175 minut, tzn. dva úkony právní služby a dva režijní paušály, tzn. že doba 65 minut byla ještě zahrnuta v přiznaných úkonech, a proto došlo k úpravě o tři půlhodiny, tedy o částku 300 Kč. Ostatní účtované úkony byly posouzeny jako oprávněné, rovněž tak požadované režijní paušály jsou v souladu s § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud I. stupně po přezkoumání zmocněncem předloženého vyúčtování nákladů zastoupení ve smyslu § 151 odst. 2, 3, 6 tr. řádu rozhodl o mimosmluvní odměně a hotových výdajích zmocněnkyně tak, že přiznal odměnu ve výši 39 050 Kč a vzhledem k tomu, že zmocněnec poškozené řádně doložil i osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty, byla odměna navýšena o 21 % daň. Celkem přiznaný nárok na základě řádně uplatněného návrhu činil částku 47 250,50 Kč.

3. Proti tomuto usnesení zmocněnec poškozené brojil včas podanou blanketní stížností, kterou následně řádně a včas doplnil o její odůvodnění. V podané stížnosti zmocněnec poškozené poukázal na již pravomocný rozsudek soudu II. stupně s tím, že primárně rozporoval výši tarifní hodnoty stanovené soudem I. stupně toliko ve výši 50 000 Kč, a to pouze ve vztahu k nároku na náhradu nemajetkové újmy, aniž by vzal soud prvního stupně také v úvahu tarifní hodnotu ve vztahu k nároku na náhradu majetkové škody přiznané ve výši 80 499,74 Kč. Tarifní hodnota měla dle stěžovatele odpovídat součtu dvou zmíněných tarifních hodnot, tj. 50 000 Kč a 80 499,74 Kč, tedy celkem 130 499,74 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak dle advokátního tarifu měla zmocněnci poškozené příslušet ve výši 6 340 Kč. Odměnu za 10,5 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu zmocněnec poškozeného akceptoval, byť

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

formuloval výhrady ve vztahu k tzv. „půl úkonu“ přiznanému za sdělení poškozené a žádost o ochranu osobních údajů dle zákona č. 45/2013 Sb., zákon o obětech trestných činů a o změně některých zákonů ze dne 21. 9. 2023.

4. Celkově tak zmocněnec poškozené vyčíslil svou odměnu za 10,5 úkonů na částku 66 570 Kč bez DPH. Za paušální náhradu hotových výdajů dle § 13 advokátního tarifu zmocněnci poškozené má náležet při 10,5 úkonech právní služby po 300 Kč celková částka ve výši 3 300 Kč bez DPH. Dále zmocněnec poškozené rozporoval bod 14 napadeného usnesení, v rámci něhož mu byly za účast na hlavním líčení konaném dne 18. 9. 2023 přiznány dva úkony, neboť „*odpolední úkon trval pouze jednu hodinu, další hodinu lze zahrnout do přiznaného úkonu, a proto byla přiznána pouze ztráta času za dobu od 10.30 – 12.00 hod., tj. částka 300 Kč.*“ Závěr soudu prvního stupně zmocněnec neakceptoval s tím, že s odkazem na znění § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu „*mimosmluvní odměna náleží za každý z těchto úkonů právní služby – účast při úkonu správního nebo jiného orgánu, účast na jednání před soudem nebo jiným orgánem, a to každé započaté dvě hodiny.*“ V této souvislosti poukázal zmocněnec poškozené na dikci § 14 odst. 3 advokátního tarifu, v němž se uvádí, že „*není-li dohodnuto jinak, náhrada podle odstavce 1 činí 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu.*“ Dle zmocněnce poškozené, jenž se zúčastnil hlavního líčení konaného u soudu I. stupně dne 18. 9. 2023, bylo hlavní líčení přerušeno následovně: a) od 9.10 hod. do 9.15 hod. (5 min.), b) od 9.30 hod. do 9.45 hod. (15 min.), c) od 10.30 hod. do 13.00 hod. (2 hod. 30 min.), d) od 13.40 hod. do 13.55 hod. (15 min.). Zmocněnec poškozené připustil, že přerušování hlavního líčení pod bodem a), b) a d) v celkové délce 35 min. je třeba dle § 14 odst. 4 advokátního tarifu zahrnout do přiznaného úkonu právní služby. Nicméně se neztotožňuje s prostým závěrem (předeslaným v bodě 14. usnesení), že „*když odpolední úkon právní služby [tj. účast na hlavním líčení u Krajského soudu v Hradci Králové] trval pouze jednu hodinu, další hodinu lze zahrnout do přiznaného úkonu, a proto je jejímu zmocněnci přiznána toliko ztráta času za dobu od 10.30 – 12.00 hod., tj. částka 300 Kč.*“ Mimosmluvní odměna dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu tak náleží za každé započaté dvě hodiny. I pokud by tento úkon právní služby trval byť jen 5 minut, měla by dle stěžovatele náležet odměna ve stejné výši, jako kdyby úkon této právní služby trval 1 hodinu 55 minut. Z odůvodnění napadeného usnesení tak dle zmocněnce není seznatelné, proč bylo přistoupeno ke zkrácení náhrady za promeškaný čas o dvě započaté půlhodiny, tj. o 200 Kč. Zmocněnec se tedy domnívá, že mu náleží náhrada za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu při přerušování hlavního líčení konaného dne 18. 9. 2023 u soudu I. stupně částka ve výši 500 Kč bez DPH. Zmocněnec v této souvislosti dále poukázal na znění bodu 15 předmětného usnesení, v rámci něhož byly za hlavní líčení konané dne 31. 10. 2023, které probíhalo od 9.00-11.25 hod., dále od 13.45-14.15 hod., což je 175 minut, přiznány dva úkony právní služby a dva režijní paušály tzn., že doba 65 minut byla zahrnuta v přiznaných úkonech, a proto došlo k úpravě o tři půlhodiny, tedy o částku 300 Kč. Z protokolu o hlavním líčení konaném dne 31. 10. 2023 je nicméně zřejmé, že hlavní líčení se konalo v následujících časech: a) od 9.00 hod. do 9.45 hod., b) od 10.15 hod. do 10.28 hod., od 10.30 hod. do 11.25 hod., c) od 13.45 hod. do 14.15 hod. Přerušování hlavního líčení konaného dne 31. 10. 2023 byla následující: a) od 9.45 hod. do 10.15 hod. (30 min.), b) od 10.28 hod. do 10.30 hod. (2 min.), c) od 11.25 hod. do 13.45 hod. (2 hod. 20 min.). Zmocněnec má za to, že mu tedy náleží náhrada za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu při přerušování hlavního líčení konaného dne 31. 10. 2023 od 9.45 hod. do 10.15 hod. (30 min.) a od 11.25 hod. do 13.45 hod. (2 hod. 20 min.), a to ve výši 600 Kč bez DPH. Zmocněnec je tak přesvědčen, že celkem tak náhrada za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu činí 3 800 Kč bez DPH. Stěžovatel předložil soudu osvědčení o registraci DPH, čímž z částky 73 670 Kč činí DPH ve výši 21 % částku ve výši 15 470,70 Kč. S ohledem na výše uvedené má zmocněnec poškozené za to, že by mu měl být přiznán nárok na odměnu dle advokátního tarifu a náhradu hotových výdajů souvisejících s účastí poškozené v trestním řízení v celkové výši 89 190,70 Kč (tj. 66 570 Kč + 3 800 Kč + 3 300 Kč + 15 470,70 Kč). Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 12. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2137/23, „*paušální tarifní hodnota 50 000 Kč ve vztahu k věcem podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, tedy k věcem, které se týkají*

odčnění nemajetkové újmy vzniklé zásahem mj. do ústavně garantovaných přirozených práv člověka, vlivem času ztrácí na přiměřenosti (od 1. 9. 2006 nebyla změněna), načež se očekává, že aktualizace bude obsahem novely advokátního tarifu připravovaného Ministerstvem spravedlnosti.“ Zmocněnec tak žádá, aby při rozhodování o jeho nároku bylo vzato v potaz, že paušální tarifní hodnota ve výši 50 000 Kč ve vztahu k věcem dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, již není rozhodně přiměřená. Zmocněnec poškozené je přesvědčen, že vyčerpávajícím způsobem odůvodnil nesprávnost napadeného usnesení. Ve shora vytknutých vadách napadeného usnesení lze dle stěžovatele shledávat nejen porušení na úrovni zákona, ale taktéž porušení na úrovni norem ústavního pořádku ČR. Vzhledem k tomu, že napadené usnesení je nezákonné, nesprávné, neodůvodněné a odporuje judikatuře Ústavního soudu ČR, nelze dle stěžovatele než konstatovat, že napadené usnesení nemůže obstát. Z výše uvedených důvodů proto zmocněnec poškozené navrhl, aby stížnostní soud podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu napadené usnesení zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že se zmocněnci poškozené přiznává výše celkové odměny v částce 89 190,70 Kč.

5. Vrchní soud v Praze na podkladě podané stížnosti přezkoumal ve smyslu § 147 odst. 1 tr. řádu při vázanosti revizním principem správnost všech výroků napadeného usnesení jakož i správnost postupu řízení, jež napadenému usnesení předcházelo, a to i vzhledem k vadám, které nebyly ve stížnostech výslovně zmocněncem poškozené vytýkány. Při přezkumné činnosti se totiž stížnostní soud nemůže omezit pouze na námitky, jež byly uplatněny zmocněncem poškozené, nýbrž je povinen přezkoumat napadené usnesení v celé jeho šíři (viz Rt 13/1965). Stížnostní soud v této souvislosti dospěl k závěru, že stížnost zmocněnce je důvodná.
6. Podle § 51a odst. 2 tr. řádu poškozený mladší než osmnáct let a zvláště zranitelná oběť podle zákona o obětech trestných činů mají nárok, nejde-li o trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196 trestního zákoníku), na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně i bez splnění podmínek podle odstavce 1.
7. Podle § 2 odst. 4 písm. c) zákona o obětech trestných činů zvláště zranitelnou obětí se pro účely tohoto zákona při splnění podmínek uvedených v odstavci 2 nebo 3 rozumí oběť trestného činu obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku), trestného činu znásilnění (§ 185 trestního zákoníku), trestného činu týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199 trestního zákoníku) nebo trestného činu teroristického útoku (§ 311 trestního zákoníku).
8. Podle § 151 odst. 3 tr. řádu o výši odměny a náhradě hotových výdajů rozhodne na návrh obhájce orgán činný v trestním řízení, který vedl řízení v době, kdy obhájci povinnost obhajovat skončila, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději do dvou měsíců od podání návrhu. V řízení před soudem rozhodne předseda senátu soudu prvního stupně. Na návrh obhájce může orgán činný v trestním řízení přijmout opatření, aby obhájci byla poskytnuta ještě před skončením trestního stíhání přiměřená záloha na odměnu a náhradu hotových výdajů, jestliže je to odůvodněno dobou trvání trestního stíhání nebo jinými závažnými důvody.
9. Podle § 151 odst. 6 tr. řádu ustanovení odstavců 2 až 5 se přiměřeně užijí na rozhodování o výši odměny a náhradě hotových výdajů zvoleného obhájce obviněným, který má nárok na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu, a zvoleného nebo ustanoveného zmocněnce poškozeného, který má nárok na právní pomoc poskytovanou zmocněncem bezplatně nebo za sníženou odměnu.
10. Předně je nutno podotknout, že se Vrchní soud v Praze zevrubně zaobíral námitkami zmocněnce poškozené, přičemž dospěl k závěru, že došlo k pochybení soudu I. stupně při stanovení výše tarifní hodnoty, neboť poškozené byla přisouzena nejen náhrada nemajetkové újmy (s fixní tarifní hodnotou 50 000 Kč), nýbrž i majetková škoda (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 1. 2024, sp. zn. IV.ÚS 2334/23). Vzhledem k tomu, že předmětem adhezního řízení je soukromoprávní nárok poškozené(ho), je tak logické usilovat o unifikaci soudní praxe jak v rámci adhezního, tak i občanskoprávního řízení. Není možné činit disproporci ve výši odměny

Shodu s prvopisem potvrzuje

zmocněnce poškozené(ho) a odměny advokáta, jež by mu náležela, kdyby zastupoval žalobce v rámci civilního řízení (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 12. 2023, sp. zn. IV ÚS 2137/23, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2021, sp. zn. 25 Cdo 3771/2020 uveřejněné pod č. 12/2022 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Jestliže byla poškozené přisouzena nejen náhrada nemajetkové újmy ale taktéž i majetková škoda, mělo být při určení sazby odměny vycházeno toliko z tarifní hodnoty odpovídající součtu dvou zmíněných tarifních hodnot tedy za nemajetkovou újmu i majetkovou škodu. Obecně vzato je však přiznání nákladů zmocněnce poškozené(ho) v trestním řízení podmíněno úvahou soudu o účelnosti vynaložených nákladů, což se promítá nejen do potřebnosti jednotlivých úkonů, ale rovněž i do přiměřenosti výše sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1033/21 ze dne 16. 11. 2021). Ovšem s tím spojené úvahy, musí být náležitě obsaženy v odůvodnění soudního rozhodnutí. Pakliže tak nebylo učiněno, nelze považovat dané rozhodnutí za přezkoumatelné, což pochopitelně zakládá porušení práva ve smyslu soudní ochrany dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a taktéž práva na ochranu vlastnictví podle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1033/21 ze dne 16. 11. 2021).

11. Vezmeme-li do úvahy shora uvedené skutečnosti, pak je na místě primárně přisvědčit relevantní námitce zmocněnce poškozené a stanovit výši tarifní hodnoty coby součet dle § 12 odst. 3 advokátního tarifu: 50 000 Kč (viz. § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 7 bod 5 vše advokátního tarifu) a 80 499,74 Kč (srov. § 8 odst. 1 advokátního tarifu), což činí v souhrnné částce 130 499,74 Kč, čímž odměna za jeden úkon právní služby dle § 7 bod 5 advokátního tarifu činí 6 340 Kč. Soud I. stupně pochybil, pakliže aplikoval znění § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu a stanovil tarifní hodnotu ve výši 50 000 Kč, poněvadž pominul skutečnost, že poškozené byla přiznána nejen nemajetková újma ale také majetková škoda.
12. Ve vztahu k učiněným úkonům právní služby zmocněncem poškozené stížnostní soud uvádí, že je shledává jakožto účelné a směřující k uplatnění nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy vyjádřené v penězích, přičemž těmito úkony se míní:
 - 1) převzetí zastoupení dne 20. 12. 2022,
 - 2) uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy a materiální škody dne 12. 9. 2023,
 - 3) účast na hlavním líčení dne 13. 9. 2023,
 - 4) účast na hlavním líčení dne 18. 9. 2023,
 - 5) sdělení poškozené a žádost o ochranu osobních údajů poškozené podle zákona č. 45/2013 Sb., zákon o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) ze dne 21. 9. 2023,
 - 6) účast na hlavním líčení dne 31. 10. 2023,
 - 7) vyjádření poškozené k odvolání obžalovaného ze dne 26. 1. 2024,
 - 8) účast na veřejném zasedání konaná u Vrchního soudu v Praze dne 26. 2. 2024.
13. V návaznosti na shora zmíněné byl zmocněnci poškozené přiznán 1 úkon za převzetí právního zastoupení zmocněnce poškozené ze dne 20. 12. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, za nějž mu přísluší částka ve výši 6 340 Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s § 7 bod 5, § 8 odst. 1 advokátního tarifu, a to vše dle § 12 odst. 3 advokátního tarifu, spolu s tím mu rovněž náleží dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu paušální náhrada ve výši 300 Kč, celkem se zmocněnci poškozené za tento úkon stanovuje částka ve výši 6 640 Kč.

14. Dne 12. 9. 2023 zmocněnec poškozené řádně v adhezním řízení uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy a majetkové škody, za což mu náleží za 1 úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) včetně paušální náhrady částka ve výši 6 640 Kč.
15. Při odměňování advokáta a jeho jednotlivých úkonů a náhrad za promeškaný čas za účast u hlavního líčení (míní se tím i obecně jednání), je nutno poukázat na ustálenou judikaturu, jež představují usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 7. 2001, sp. zn. 12 To 97/2001, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 11. 2001, sp. zn. 8 To 143/2001, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 3. 1997, sp. zn. 8 To 24/1997, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 9. 2014, sp. zn. 4 To 54/2014). Daná materie podléhá elementárním principům na základě nichž, dochází k honorování odměn za jednotlivé úkony, případně náhradu za promeškaný čas za účast u hlavního líčení. V případě, že jednotlivá hlavní líčení byla před soudem přerušena po dobu kratší nežli 30 minut, je tato doba vnímána jakožto součást úkonu, čímž dochází k jejímu započtení tedy včítání. Pokud však tato doba činí více než 30 minut, avšak ne více než 120 minut, pak se jedná o přestávku mezi úkony, za něž náleží náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, ovšem nikoliv bezvýhradně. Vzhledem k tomu, že nemůže být advokát, resp. zmocněnec poškozené honorován, jednak za odměnu za úkon, tak rovněž náhradu za promeškaný čas ve smyslu § 14 odst. 1, 4 advokátního tarifu, započte se doba přestávky nejprve na tzv. „předplacené“ minuty posledního dvouhodinového úkonu a každých zbylých 30 minut, pak představuje náhrada za promeškaný čas ve výši 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. V případě, že však nastala mezi hlavními líčeními přetržka trvající déle nežli 2 hodiny, považuje se tento čas za dobu, za níž nepřísluší náhrada za promeškaný čas, neboť se po zahájení odpoledního hlavního líčení účast advokáta, resp. zmocněnce poškozené honoruje jakožto nový úkon právní služby, tudíž odpolední část hlavního líčení bude považována za další úkon právní služby. V této souvislosti stížnostní soud uvádí, že hlavní líčení konané tentýž den v rámci dopoledne a odpoledne je považováno za samostatný úkon, pakliže, jak již bylo shora uvedeno, dojde k přetržce trvající déle než 2 hodiny, přičemž jejich doba se nebude počítat, popřípadě promeškaný čas za dopoledne, pak nebude možné započítat na volné minuty za úkon učiněný odpoledne a naopak (viz usnesení Vrchního soudu ze dne 13. 5. 2024, sp. zn. 7 To 30/2024, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2021, č. j. 18 Co 7/2021-746).
16. Zmocněnec poškozené si nárokuje účast na hlavním líčení konaném dne 13. 9. 2023, přičemž se jedná o úkon dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, v rámci něhož zmocněnec poškozené jednak vznesl nárok na uplatnění náhrady nemajetkové újmy a majetkové škody poškozené před nalézacím soudem, spolu s tím předložil originál znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví 1) ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí a 2) hodnocení míry bolesti a funkčních schopností při újmách na zdraví osvědčující náhrady nemajetkové újmy a materiální škody. Co se týče doby hlavního líčení konaného dne 13. 9. 2023 uskutečněného u soudu I. stupně, tak z protokolu je zřejmé, že hlavní líčení se konalo dopoledne od 8.30 hod. do 9.00 hod., kdy bylo následně přerušeno, posléze se v něm pokračovalo, a to od 9.20 hod. do 9.50 hod., kdy bylo opětovně přerušeno, načež bylo naposledy pokračováno ve 13.05 hod. a skončeno ve 13.45 hod. Vzhledem k tomu, že přetržka v konaném hlavním líčení činila přes 2 hodiny, měly být zmocněnci přiznány toliko 2 úkony dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu (viz bod 8) a paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, nikoliv přiznaný soudem I. stupně 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu spolu s tím náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu ve výši 600 Kč a dle § 14 odst. 1 písm. b), odst. 3 advokátního tarifu ve výši 700 Kč, v neposlední řadě paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Byť si zmocněnec poškozené u soudu I. stupně za tuto účast nárokoval 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, dále náhradu za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu ve výši 600 Kč a podle § 14 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu ve výši 800 Kč, přičemž stížnostní soud musí respektovat zásadu *ne ultra petita*, ta je zde však

v určité kolizi s revizním principem, neboť dle zjištěné skutečnosti doba hlavního líčení konaného dne 13. 9. 2023 uvedená v návrhu zmocněnce poškozené nekorelovala s dobou uvedenou v protokolu, což soud I. stupně pominul. Stížnostní soud s ohledem na shora uvedené shledává, že se zmocněnci poškozené přiznávají toliko 2 úkony dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu a spolu s tím paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu. Celkově tak za tento úkon náleží zmocněnci poškozené částka ve výši 13 280 Kč.

17. Zmocněnec poškozené byl taktéž účasten na hlavním líčení konaném dne 18. 9. 2023 v rámci něhož byl vyzván k zajištění přítomnosti znalce u hlavního líčení, jež se konalo dne 31. 10. 2023. Co se týče honorování tohoto úkonu, z protokolu je zřejmé, že hlavní líčení konané dopoledne započalo v 8.30 hod., načež trvalo do 9.10 hod., kdy bylo přerušeno. Posléze se pokračovalo v 9.15 hod., v 9.30 hod. bylo opětovně přerušeno, přičemž v 9.45 hod. se následně pokračovalo, v 10.30 hod. přerušeno a pokračováno ve 13.00 hod., ve 13.40 hod. opětovně přerušeno a následně pokračováno ve 13.55 hod., skončeno ve 14.00 hod. Stížnostní soud nepřisvědčil námitce zmocněnce poškozené, neboť mu nenáleží náhrada za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu. Doba přerušení v rámci konání hlavního líčení nepřesahující 30 minut se včítá, tudíž 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu si zmocněnec mohl nárokovat toliko za účast od 8.30 hod. do 10.30 hod., což činí přesně 120 minut. Vzhledem k tomu, že přetržka trvala déle než 2 hodiny (viz bod 14 *in fine poslední věta*), dochází k přerušení a následnému započetí dalšího úkonu včetně sčítání doby přestávky kratší než 30 minut, tj. od 13.00 hod. do 14.00 hod. dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu, čímž měly být zmocněnci poškozené přiznány toliko 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu a paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, nikoliv k tomu ještě náhrada za promeškaný čas. Za tento úkon tedy zmocněnci poškozené náleží částka ve výši 13 280 Kč. Pro úplnost stížnostní soud dodává, že při rozhodování o stížnosti zmocněnce proti usnesení o povinnosti nahradit poškozenému náklady vynaložené na zmocněnce je z hlediska zákazu reformatio in peius ve smyslu § 150 odst. 1 trestního řádu určující celková výše jemu přiznané odměny a náhrad (tj. jejich součet). Není tedy proti této zásadě, když soud některé z částek, z důvodu chybného výpočtu soudu prvního stupně, sníží, pokud celková výsledná částka nebude v souhrnu nižší než částka přiznaná usnesením soudu prvního stupně (srov. usnesení Vrchního soudu ze dne 25. 3. 2024, sp. zn. 7 To 16/2024).
18. Zmocněnec poškozené učinil podání k nalézacímu soudu dne 21. 9. 2023, které označil jakožto „Sdělení poškozené a žádost o ochranu osobních údajů poškozené dle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů“, přičemž daný úkon právní služby stížnostní soud subsumoval pod § 11 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu, za což zmocněnci náleží půl úkon a k tomu mu přísluší rovněž i paušální náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu. Co do účelnosti jej stížnostní soud nikterak nerozporuje, nicméně považuje jej za úkon, za nějž nepřislouží plné přiznání, což již implicitně stížnostní soud konstatoval viz výše, tento závěr již však učinil soud I. stupně a stížnostní soud se s ním bez výhrad ztotožnil. Na základě výše uvedeného tak stížnostní soud přiznal zmocněnci poškozené za tento úkon částku ve výši 3 470 Kč včetně paušální náhrady hotových výdajů.
19. Zmocněnec poškozené si rovněž nárokoval odměnu v rámci konaného hlavního líčení dne 31. 10. 2023, při němž pronesl svou závěrečnou řeč a navrhoval uložení povinnosti obžalovanému k rukám zmocněnce poškozené uhradit majetkovou škodu a nemajetkovou újmu, jíž obžalovaný poškozené způsobil svým protiprávním jednáním. Byť si zmocněnec poškozené v rámci své stížnosti nárokuje nejen účast na hlavním líčení konaném po celou jeho dobu, tedy dopoledne a odpoledne, spolu s tím i náhradu za promeškaný čas, tak z protokolu na č. l. 759 vyplývá, že zmocněnec poškozené, resp. substitut se omluvil z odpoledního vyhlášení rozhodnutí, na které se již nedostavil. Po tomto jeho sdělení, jež bylo učiněno a zaznamenáno v protokolu, došlo k přerušení hlavního líčení, a to v 11.25 hod. za účelem porady senátu trvající do 13.45 hod. Konání hlavního líčení tohoto dne tak započalo v 9.00 hod., načež v 9.45 hod. bylo hlavní líčení

přerušeno, pokračováno v 10.15 hod, v 10.28 hod. přerušeno a v 10.30 hod. pokračováno v hlavním líčení a v 11.25 hod. bylo opětovně přerušeno hlavní líčení za účelem porady senátu, načež ve 13.45 hod. bylo pokračováno v hlavním líčení, v rámci něhož byl vyhlášen rozsudek a hlavní líčení konané toho dne bylo tak skončeno ve 14.15 hod. Vzhledem k tomu, že zmocněnec poškozené byl přítomen pouze dopoledne, tj. od 9.00 hod. do 11.25 hod., přičemž se do doby včítají i přerušení v rámci konaného hlavního líčení, které ovšem nebyly delší nežli 30 minut, přísluší mu tak odměna toliko za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu a 2 paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, nikoliv však nárokování za promeškaný čas dle § 14 advokátního tarifu a rovněž ani za svou absenci při odpolední době konání hlavního líčení, která byla soudem I. stupně opomenuta. Stížnostní soud je vázán revizním principem, tudíž zmocněnci opětovně náleží za tento úkon částka ve výši 13 280 Kč.

20. Obžalovaný byl rozsudkem nalézacího soudu, resp. Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 1. 2024 č. j. 4 T 4/2023-781 shledán vinným za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 12 let, spolu s tím byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené k rukám jejího zmocněnce na náhradě nemajetkové újmy částku 2 129 009 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 12. 9. 2023 a na náhradě majetkové škody částku ve výši 80 499,74 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 12. 9. 2023. Ihned po vyhlášení shora uvedeného rozsudku podal obžalovaný odvolání do všech jeho výroků. Zmocněnec poškozené se vyjádřil k odvolání obžalovaného, neboť obžalovaný brojil do všech výroků rozsudku, což představuje zásah do práv poškozené týkající se náhrady nemajetkové újmy a majetkové škody. Učiněné vyjádření odvolání poškozené ze dne 26. 1. 2024 k odvolání obžalovaného je namístě bez jakýchkoliv pochybností považovat za inherentní ve vztahu k uplatnění nároku poškozené, čímž přísluší zmocněnci poškozené 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu a 1 paušální náhrady dle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, tedy částka ve výši 6 640 Kč.
21. A v neposlední řadě je rovněž zmocněnec poškozené honorován za účast na veřejném zasedání konaném u Vrchního soudu v Praze dne 26. 2. 2024, a to od 9.00 hod., kdy bylo započato, načež v 10.16 hod. bylo veřejné zasedání přerušeno, přičemž následně bylo pokračováno v 10.39 hod., kdy v 11.05 hod. u zdejšího soudu veřejné zasedání bylo skončeno. Vzhledem ke skutečnosti, že proti rozsudku nalézacího soudu brojil obžalovaný, co do všech jeho výroků, přičemž ze strany zdejšího soudu došlo k moderaci spočívající v relutární náhradě nemajetkové újmy a majetkové škody, jinak napadený rozsudek zůstal beze změn, je naprosto zjevné, že honorování tohoto úkonu bylo na místě. Do doby konání veřejného zasedání byla opětovně včítána doba jeho přerušení, poněvadž přerušení veřejného zasedání nečinilo více než 30 minut. Stížnostní soud opětovně seznal, že zmocněnci poškozené tak přísluší toliko odměna za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu a 2 paušální náhrady dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Za tyto dva úkony tak zmocněnci náleží částka ve výši 13 280 Kč.
22. V neposlední řadě je nutno uvést, že zmocněnec poškozené je plátcem DPH, proto je jeho odměna za úkony právní služby a paušální náhrada hotových výdajů navýšena o 21 %. Vzhledem k moderaci stížnostního soudu byla pro přehlednost vytvořena následující tabulka:

Datum	Tarifní položka	Doba konání	Ustanovení advokátního tarifu	Počet úkonů	Odměna	Paušální náhrada hotových výdajů
20. 12. 2022	Převzetí a příprava	-	§ 11 odst. 1 písm. a),	1	6 340 Kč	300 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje

	zastoupení na základě smlouvy o poskytování právních služeb		§ 13 odst. 1, 4			
12. 9. 2023	Nárok na uplatnění náhrady	-	§ 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 1,4	1	6 340 Kč	300 Kč
13. 9. 2023	Hlavní líčení	8.30-9.00 9.20-9.50 13.05-13.45	§ 11 odst. 1 písm. g), § 13 odst. 1, 4	2	12 680 Kč	600 Kč
18. 9. 2023	Hlavní líčení	8.30-9.10 9.15-9.30 9.45-10.30 13.00-13.40 13.55-14.00	§ 11 odst. 1 písm. g), § 13 odst. 1, 4	2	12 680 Kč	600 Kč
21. 9. 2023	Sdělení poškozené a žádost o ochranu osobních údajů dle zákona o obětech trestných činů	-	§ 11 odst. 2 písm. d), § 13 odst. 1,4	1/2	3 170 Kč	300 Kč
31. 10. 2023	Hlavní líčení	9.00-9.45 10.15-10.28 10.30-11.25 (nepřítomnost zmocněnce v odpolední části hlavního líčení č. l. 759)	§ 11 odst. 1 písm. g), § 13 odst. 1,4	2	12 680 Kč	600 Kč
26. 1. 2024	Vyjádření k odvolání	-	§ 11 odst. 1 písm. k),	1	6 340 Kč	300 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje

			§ 13 odst. 1, 4			
26. 2. 2024	Veřejné zasedání	9.00-10.16 10.39-11.05	§ 11 odst. 1 písm. g), § 13 odst. 1, 4	2	12 680 Kč	600 Kč
Celkem			Odměna			72 910 Kč
			Náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3, 4 advokátního tarifu			3 600 Kč
Celkem bez DPH						76 510 Kč
DPH 21 %						16 067,10 Kč
Celkem s DPH						92 577,10 Kč

23. Z uvedeného podrobného výčtu jednotlivých úkonů a způsobu, jak k jejich honorování mělo být přistoupeno, je zřejmé, že se stížnostní soud neztotožnil s postupem soudu I. stupně primárně při stanovení tarifní hodnoty úkonu právní služby zmocněnce poškozené, dále při účasti na hlavním líčení konaném dne 13. 9. 2023, 18. 9. 2023 a 31. 10. 2023, když stížnostní soud přiznal toliko 2 úkony právní služby, nikoliv však náhradu za promeškaný čas, což tak činí částečně v neprospěch zmocněnce poškozené, avšak v konečném důsledku výrazně ve prospěch oproti odměně přiznané soudem I. stupně, viz bod 14, bod 15 *in fine* poslední věta. Co se týče účasti zmocněnce poškozené na hlavním líčení konaném dne 31. 10. 2023, přiznal stížnostní soud zmocněnci poškozené pouze 2 úkony právní služby, nikoliv však náhradu za promeškaný čas, nadto se zmocněnec poškozené ani nezúčastnil odpolední části hlavního líčení.
24. Na základě shora uvedených skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení s tím, že pro úplnost je namíste doplnit, že výrok o zamítnutí uplatněného návrhu v nepřiznaném rozsahu považuje Vrchní soud v Praze za obsoletní, pročez jej do výroku usnesení nepojmul (srov. usnesení Vrchního soudu ze dne 12. 2. 2024, č. j. 7 To 4/2024-490).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 28. června 2024

Mgr. Robert Pacovský v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Redacted signature]

[Redacted signature]